| VRBÁTKY | DUBANY | ŠTĚTOVICE |

Triangl

14
2012

www.vrbatky.cz

Slovo úvodem

Vážení čtenáři,

uplynul další rok a jsme tu opět s novým číslem obecního časopisu. Pokud jste nyní, v tomto volebním roce, sáhli po Trianglu, věřte, že jste zvolili dobře. Věříme, že časopis už má mezi vámi své stálé příznivce. A ti určitě vědí, co je v časopisu čeká – články od vedení obce, příspěvky od jednotlivých složek obce – školy, školky, hasičů, dobrovolných spolků, přehled plánovaných kulturních akcí a podobně. Jako každý rok dáváme prostor i na postřehy jednotlivých občanů. Tak jako jsme před lety zavedli rubriku „Galerie osobností", začínáme na přání Vás čtenářů s novou rubrikou „Z našich kronik". Také jsme se poučili co se kvízů týče a děláme je teď jinak. Hádanka bude vždy na začátku časopisu a její rozluštění na konci. Jako vždy uvidíte spousty obrázků a fotografií. A v neposlední řadě několik glos od nás, redakce časopisu. Takže si v předvánočním shonu udělejte chvilku času a začtěte se do Trianglu.

Pěkné Vánoce a hodně zdraví a úspěchů v novém roce vám přeje redakce!

Slovo starosty

Rok 2012 je pomalu u konce a my se můžeme pozastavit nad tím, co nám v obci přinesl nového, co se u nás podařilo změnit k lepšímu.

Určitě mnoho z vás sleduje dění kolem. Vedení obce pokračuje v plnění svého volebního programu, jehož základním cílem je společná snaha přeměnit naši obec na krásné místo pro všechny naše občany.

Jelikož je ale všechno „jenom" o penězích, je problematické zajistit dostatečné množství finančních prostředků, se kterými jsme v příjmech letos počítali. Hospodářská krize se prohloubila a způsobuje další výpadek daňových příjmů obce. Ovšem zablýsklo se na lepší časy. Na základě iniciativy nás starostů menších obcí spojených ve Sdružení místních samospráv byla schválená novela zákona o rozpočtovém určení daní, která významně posílí rozpočet naší obce. Pokud se podaří v parlamentu prosadit vládní návrh tzv. daňového balíčku, bude schválen původní návrh rozpočtu státu na příští rok. V něm je počítáno s významným navýšením rozpočtu všech obcí mimo čtyř největších měst. Pro naši obec to bude znamenat navýšení rozpočtu o cca 4 miliony korun. Tyto prostředky nám umožní hospodařit s určitým výhledem do budoucna, abychom nemuseli každý rok čekat, jestli tu potřebnou dotaci získáme nebo nezískáme, jak to je například s naší žádostí o zateplení vrbatecké a dubanské školy včetně sokolovny. Až po čtyřech letech – po třetím podání žádosti (předchozí výzvy byly ministerstvem životního prostředí po změně ministra vždy zrušeny) se nám podařilo dotaci získat a v příštím roce se provede oprava těchto starých budov, která přinese obci další významnou energetickou a tím finanční úsporu i v neposlední řadě také zlepší vzhled naší obce.

Začátkem tohoto roku byl zahájen provoz Centra volného času a zdraví v bývalé budově obecního úřadu ve Vrbátkách. Myslím si, že obec zajistila nesrovnatelně důstojnější podmínky jak pro lékaře, tak i pro pacienty, než byly v objektu cukrovaru. Také přístupnost lékařské péče se díky prodloužené ordinační době nové dětské lékařky pro maminky s dětmi podstatně zlepšila.

Nejvýznamnější a možná pro některé z vás i nejdůležitější akcí letošního roku bylo zahájení výstavby domu s pečovatelskou službou pro starší nebo zdravotně postižené občany. Stavba je podle plánu v současné době již pod střechou, jsou vybudovány inženýrské sítě a určitě bude do léta příštího roku dokončena a uvedena do provozu. Bližší informace pro zájemce o bydlení v tomto domě jsou zveřejněny v dalším textu tohoto zpravodaje.

Vydavatel: Obec Vrbátky
Redakce: Tomáš Hrbata, Hana Kulhajová, Jana Tajovská, Jiří Voitl
S obsahem časopisu byla seznámena Rada obce Vrbátky
Grafická úprava: Milan Matoušek
Tisk: Trifox Šumperk

Vydavatel nenese odpovědnost za údaje a názory autorů jednotlivých článků.
Redakce si vyhrazuje právo na drobné stylistické úpravy textu.

Triangl, 14. ročník, 2012

Triangl

Dalšími investičními akcemi mimo již zmíněné bylo pokračování budování místní infrastruktury tzn. chodníků, parkovacích míst, autobusových zastávek tak, aby se zvýšila bezpečnost našich občanů, zvláště dětí při stále se zvyšujícím silničním provozu. Také oprava hřbitovní zdi v Dubanech a hasičské zbrojnice ve Vrbátkách s přispění dotací získaných prostřednictvím Místní akční skupiny Prostějov venkov, nebo úprava veřejného prostranství před MŠ Vrbátky významně zlepšila vzhled naší obce.

V tomto období pracujeme na sestavením rozpočtu na příští rok 2013. Mimo již zmíněné zateplení obecních budov budeme pokračovat ve výstavbě místních komunikací a úpravě veřejných prostranství. Abychom dále zlepšovali životní prostředí nás všech, plánujeme vybudování parčíku kolem novostavby domu s pečovatelskou službou a pokud se úřadům podaří vypořádat staré dědictví pozemků, chceme již v příštím roce vybudovat obecní rybník s okolním lesoparkem, ať naši občané každého věku mohou trávit svůj volný čas v pěkné přírodě.

S blížícím se koncem roku 2012 přeji Vám všem hodně štěstí, spokojenosti a hlavně pevného zdraví v nastávajícím roce 2013.

Ivo Zatloukal, starosta obce

Co nového v naší škole

Dobrý den vážení čtenáři,

jsem velmi rád, že se s vámi můžu podělit o to, co nového se v uplynulém roce stalo na naší základní škole.

Těší nás, že se už třetím rokem stabilizuje počet našich žáků. V září 2012 nastoupilo po prázdninách do školy 162 žáků. Výrazný nárůst zaznamenáváme na prvním stupni. V září 2009 navštěvovalo první stupeň 96 dětí, v letošním roce to již bylo celkem 111 žáků. Vzhledem k vysokému počtu předškolních dětí v mateřské škole věříme, že tento trend bude pokračovat. Zatím se ještě stále potýkáme s nízkým počtem žáků na druhém stupni. Průměrná naplněnost tříd prvního stupně je více než 22 žáků na třídu, zatímco na druhém stupni máme průměrně méně než 13 žáků na jednu třídu. Situace se výrazně zlepší od září 2013, kdy ukončí základní školní docházku letošní devátý ročník, který navštěvuje pouze šest žáků.

V průběhu loňského školního roku se naši žáci zúčastnili několika testování. Ne vždy se jim dařilo podle našeho (a jejich) očekávání, ale v tom nejdůležitějším, v generálce na chystané celoplošné testy žáků pátých a devátých tříd, si vedli obstojně a zařadili se k průměrným a žáci pátého ročníku i k lehce nadprůměrným třídám. Přirozeně nemůžeme chtít srovnávat výsledky našich žáků s výsledky žáků víceletých gymnázií nebo výběrových škol, ale přesto musíme konstatovat, že v některých předmětech je i nadále co zlepšovat. Tento úkol neleží jen před žáky, ale i před vyučujícími a samozřejmě se neobejdeme bez výrazné podpory ze strany rodičů.

V letošním roce pokračovala na naší škole práce na operačním programu vzdělávání pro konkurenceschopnost. V rámci výzvy, která je obecně známá jako dotace EU peníze školám jsme pokračovali v tvorbě digitálních učebních materiálů. Jsou to materiály vytvořené pomocí digitálních technologií a jsou určeny ke zkvalitnění a zpestření výuky. Nejčastěji se využívají při práci s interaktivními tabulemi. Za uplynulé dva roky jsme společně vytvořili a ověřili celkem 440 takových výukových materiálů. Věřte, že to nebyla jednoduchá práce. Díky zapojení téměř celého učitelského sboru jsme v rámci tohoto projektu získali od MŠMT celkem 996 169 Kč určených na zkvalitnění vzdělávání prostřednictvím ICT technologií. Téměř celá částka již byla

vyčerpána. Získané finance byly využity k nákupu nových interaktivních tabulí, obnově počítačového vybavení v ZŠ ve Vrbátkách, rozšíření počtu PC v počítačové učebně (v počítačové učebně může v současné době pracovat maximální počet 24 žáků) i ve sborovně, nákup notebooků pro učitele, obnově a rozšíření připojení k internetu, zakoupení nových tiskáren a kopírky a zajištění bezpečného uložení dat. V současné době disponujeme celkem devíti plnohodnotnými interaktivními tabulemi (ve všech kmenových třídách 1. i 2. stupně). Navíc jsou v počítačové učebně a nově zřízené jazykové učebně instalovány nové kvalitní dataprojektory (bez interaktivity). Menší část peněz byla využita na nákup nových výukových materiálů a interaktivních programů.

Jsme velmi rádi, že se nám podařilo zajistit vybavení ICT technologiemi, které je srovnatelné se školami ve větších městech. V průběhu příštího kalendářního roku dojde díky iniciativě obce k zateplení prostor ZŠ v Dubanech, ve Vrbátkách i v sokolovně Dubany. Vybavení školním nábytkem (lavice, židle) je rovněž na velmi dobré úrovni. Všechny kmenové třídy disponují výškově stavitelným nábytkem, který odpovídá požadovaným hygienickým standardům. Trošku jiná je situace v dalším vybavení tříd, šaten a celkové vybavenosti budov. Ostatní nábytek ve třídách, ve sborovně, v počítačové učebně i v kancelářích má svá nejlepší léta již za sebou, v některých třídách je nutné vyměnit podlahovou krytinu, také školní šatna ve Vrbátkách neodpovídá současným požadavkům. Klasické křídové školní tabule jsou na hranici své životnosti a opakované obnovovací nátěry nejsou optimálním řešením. Věříme, že ve spolupráci s obcí se nám v příštích letech postupně podaří tyto i další, zdánlivě méně významné, problémy vyřešit.

Na závěr bych chtěl vyzdvihnout alespoň některé významné úspěchy, kterých se podařilo v loňském školním roce dosáhnout. Za všechny jmenujme vítězku okresního

kola Olympiády v anglickém jazyce Kateřinu Němcovou a tradičně vynikající výsledky v soutěžích ve psaní všemi deseti v Prostějově i v Olomouci. V Prostějově se nejvíce dařilo Janě Nesvadbové, která zvítězila a Ivaně Trávníčkové, která byla druhá. Jako jediní jsme do Prostějova dovezli dvě soutěžní družstva: Jana Nesvadbová, Ivana Trávníčková, Tomáš Kaut a Michaela Kaprálová zvítězili mezi deseti družstvy z devíti škol prostějovského okresu. Neztratilo se ani naše „béčko", které ve složení Ondřej Končický, Ivan Čureja, Jiří Hejdůšek a Lenka Vyhlídalová obsadilo čtvrté místo. V Olomouci, kde byla konkurence ještě silnější, byla pro změnu nejúspěšnější Ivana Trávníčková, která zvítězila. Jana Nesvadbová si odnesla pomyslnou bronzovou medaili.

Dařilo se nám také v tradičních soutěžích pořádaných obcemi našeho regionu. V soutěži „Starostuv hanácké vdolek" bylo naše družstvo druhé ze sedmi škol regionu a rovněž v jarní soutěži „Pohár starostů" se všechna naše družstva umístila na prvních a druhých místech. Mezi největší opory patřili především Michal Seidler mezi mladšími a Filip Beneš a Martin Šponer mezi staršími soutěžícími.

Místo tečky bych vám všem chtěl popřát klidné a spokojené Vánoce a zároveň bych chtěl využít této příležitosti a poděkovat velkému množství sponzorů, kteří v uplynulém roce podpořili naši školu.

Michal Vysloužil, ředitel školy

Více informací o uplynulém školním roce naleznete na našich webových stránkách: www.skolavrbatky.cz sekce „ke stažení" – Výroční zpráva 2011/2012.

Střípky z mateřské školky

Výlet v Křelově

Letošní výlet našich nejmenších dětí jsme společně s kolegyněmi naplánovaly do Křelova u Olomouce. Nově opravená pevnůstka nás mile přivítala nejen krásným vzhledem a dobře provedenou rekonstrukcí, ale hlavně pro děti pohodovou atmosférou a skvělou náladou všech přítomných. Hned u vrat nás očekával rytíř jako průvodce. Seznámil děti s minulostí pevnůstky a dokonce je vyzkoušel ze čtení nápisů. Naše předškolní děti ho překvapily svou dovedností čtení písmen a dokonce znalostí významu starších slov. Rytíř nás provedl její spodní částí a zavedl do kouzelné komnaty ke zhlédnutí divadelního představení. Děti se zaujetím sledovaly děj a s nadšením zpívaly společně s učitelkami a herci. Hercům se povedlo, vtáhnout děti do děje a tím si je získat.

Součástí celého programu byly hry. Souboje v šermu, střílení z luku a ze vzduchovky byly více atraktivní pro chlapce. Děvčata zase bavilo v roli princezen povzbuzovat chlapce v soubojích a také společné závody na koních. Zapojení do pohybových aktivit děti vřele vítaly. Plni prožitků a dojmů jsme odcházeli ve skupinkách s loučí na prohlídku tajných chodeb. Některé děti se pevně držely své paní učitelky za ruku, jiné se jen lišácky usmívaly na malá okýnka ve zdích a z nich vedoucí pavučiny plné pavoučků. Při odchodu si s radostí ve tváři pohladily malé kozy na dvorku a spokojeně odcházely se svými baťůžky směrem k autobusu. Tento výlet dal dětem nejen mnoho prožitků, dojmů a radostí, ale také nových poznatků a vědomostí a dovedností. Na příští rok plánujeme společně se ZŠ výlet Za piráty z Karibiku a už se moc těšíme. Ale o tom zase příští rok.

Co by vás mohlo zajímat

V posledních čtyřech letech zaznamenáváme zvýšený nárůst počtu dětí v naší mateřské škole. Všechna oddělení naší školky jsou v letošním roce zaplněna na hranici hygienické kapacity. Ve Vrbátkách je zapsáno 51 dětí, v Dubanech 20 a ve Štětovicích 25 dětí. Velmi nás těší stále narůstající počet dětí, z druhé strany je stále složitější kvalitně pracovat s tolika dětmi na jednu paní učitelku. I proto jsme upravili provoz Sluníček ve Vrbátkách. V době, kdy je dětí méně, což je právě brzy ráno a pozdě odpoledne, slučujeme provoz do jednoho oddělení. Tím se nám vytvoří v době, kdy je dětí ve školce nejvíce, delší prostor pro společnou práci obou učitelek. Můžeme si děti rozdělit podle věku na ty mladší a předškolní, pokročilejší. Obě učitelky se mohou dětem více individuálně věnovat a nastavit program dne přímo na míru s ohledem na jejich jedinečnou osobnost. Hodně dětí znamená hodně radostí, zážitků, nápadů, nových hraček, pomůcek a aktivit. To všechno vyžaduje od našich učitelek velmi aktivní přístup a vysokou míru odbornosti. Těší nás, že téměř všechny učitelky mateřské školy jsou v současné době plně kvalifikované nebo si kvalifikaci aktuálně doplňují. Od září 2013 zahájí studium i zbývající dvě učitelky.

S rostoucím počtem dětí souvisí rostoucí počet předškoláčků. Vzhledem k tomu velmi intenzivně zvažujeme možnost otevřít ve Vrbátkách oddělení, které by se zaměřilo na přípravu předškolních dětí k nástupu do prvního ročníku ZŠ. Přesto, že toto opatření skrývá jistá úskalí, jsme přesvědčeni, že přípravné oddělení pomůže dětem i jejich rodičům s plynulým přechodem do školního života.

Za celý náš kolektiv bych ráda popřála Vám všem hlavně radost z dětí, hodně zdraví, pohody a jen to lepší, co Vás může v tom příštím roce potkat.

Za kolektiv pracovníků Milena Zapletalová,
vedoucí učitelka MŠ

Galerie osobností obce

Každým rokem pečlivě zvažujeme a vybíráme výraznou osobnost našich obcí. Všechny jsme vždy osobně navštívili, abychom s nimi opět prožili zážitky z jejich života. Do letošního čísla tomu nemělo být jinak, ale předčasný odchod pana Vladimíra Přecechtěla naše rozhodnutí změnil. Vladimír Přecechtěl byl velmi výraznou osobností. Pojďme si ho tedy připomenout, tichou vzpomínkou na něj.

Narodil se 5. 5. 1949 a vyrůstal v zemědělské rodině ve Vrbátkách. Možná proto celý život pracoval v zemědělském družstvě v pozici agronoma. Při zaměstnání si dálkově dodělal 5ti letou školu v Olomouci se zaměřením na agronomii. Po sloučení družstev Vrbátky, Olšany, Vrahovice a Smržice byl přeřazen jako agronom do Olšan. Na toto období rád vzpomínal. Zde měl dobrou partu ženského kolektivu v zelenině, které nejenže uměly zabrat za práci, ale hlavně nepokazily legraci. Po rozdělení družstev se vrátil do ZD Vrbátky, kde pokračoval dál jako agronom. Za svůj život měl dost výhodnějších pracovních příležitostí, které ale odmítal a zůstal věrný zemědělství, kde zůstal tak dlouho, co mu zdraví dovolilo. Milovanou práci mu odepřela až jeho nemoc. Odchod do invalidního důchodu nesl těžce. Chyběla mu nejen práce, ale hlavně kolektiv lidí, který měl nesmírně rád.

Do poslední chvíle spolupracoval se sborem dobrovolných hasičů, kde byl členem, velitelem a dlouhá léta předsedou. Vážil si toho, že i mladí hasiči ho brali mezi sebe. Taktéž si považoval za čest, že mohl zastávat funkci starosty honební společnosti ve spolupráci s místním mysliveckým sdružením Vrbátky, kde se snažil být co nejvíce užitečný. Několikrát byl zvolen obecním zastupitelem a při různých akcích nikdy neodmítl jakoukoliv pomoc. Ještě nedávno pomáhal na obecní zabíjačce i při Kácení máje.

Vždy dobrosrdečný, snad se nikdy nemračil. Lidé na něj často vzpomínají, zejména na společné výlety a zájezdy, neboť na těchto akcích byl nepřehlédnutelný a svým humorem všechny bavil. Z místních občanů ho určitě znali všichni, ale možná bychom se divili, jak byl známý i v okolí. Podle hasičů, kteří kamkoli přijeli a byl tam některý z těch starších, hned následovalo: „Ve ste z Vrbátek? Pozdravojte Laďo Chalopo!“

Jeho partnerkou a manželkou byla paní Terezka, která mu byla po celý život oporou a v jeho dlouhé nemoci mu dodávala sil. Byl tatínkem dvou synů Dalibora a Vladimíra. S velkým nadšením byl dědečkem pro své čtyři vnuky Filípka, Sašíka, Vojtíška a Honzíka, kterým dokázal vymyslet nezapomenutelnou zábavu.

Věříme, že všichni čtenáři společně s námi rádi zavzpomínali na skutečného místního rodáka.

Redakce časopisu Triangl děkuje paní Přecechtělové za důležité informace a fotografie, které nám poskytla.

Přejeme ji radostné chvíle s vnoučaty a pevné zdraví do dalších let.

Jménem paní Terezky Přecechtělové děkujeme všem smutečním hostům, kteří vyprovodili jejího manžela na poslední cestě, za květinové dary a za projevená slova útěchy.

Buď připraven!

Tak toto je heslo skautů a vyjadřuje, o co vlastně ve skautingu jde – být připraven na zvládání překážek, úkolů na nečekané situace, prostě být připraven na život. Smyslem skautingu je prostřednictvím dětí zlepšit svět. A to je krásná myšlenka. Kdo by nechtěl mít děti, které si dokážou poradit nejen v kolektivu, ale i v samostatných činnostech. Děti, které dokáží druhému pomoci a chovají se ohleduplně. Děti, které neprosedí spoustu času u televize a počítače, ale které více baví soutěže, hra, tvoření či zvládání úkolů. Já nevím jak vy, ale já ano. A od září tuto možnost naše děti mají i ve Vrbátkách. Naštěstí pro nás se k nám přistěhoval dlouholetý nadšenec, skautský vůdce a kapitán p. Milan Kalčík. A není to jen tak ledajaký vedoucí, je to také hlavní kapitán (komodor) celého olomouckého kraje a držitel ocenění za rozvoj skautingu na Prostějovsku.

Jak vás napadlo ve Vrbátkách založit skautský oddíl?

Skautingu se věnuji prakticky od dětství, kdy jsem hltal všechny foglarovky. Pan Foglar byl velký celoživotní skautský vůdce a spisovatel pro mládež a i když slovo skaut v knížce nesmělo nikde zaznít, všechny knihy byly psány v duchu skautingu. Na škole jsem měl štěstí, že mým vedoucím pionýrského oddílu byl skaut. Na vojně jsem se dostal k vedení skautskému oddílu a po vojně založil svůj první oddíl Brdské děti, protože pocházím z Brd. Po svatbě jsem se přestěhoval na Stražisko a založil oddíl ve Ptení, který vedu doposud. Kvůli rodinné situaci jsem byl nucen se znovu přestěhovat a našel jsem podnájem ve Vrbátkách. Myslel jsem, že tu založím jen malou družinu, kterou připojím k oddílu na Plumlově. Ale díky velkému zájmu vše nakonec dopadlo jinak.

Jak to tedy s oddílem v současnosti vypadá?

Přihlásilo se tolik dětí, že jsem musel děti rozdělit do dvou skupin. Oddíl děvčat se jmenuje Paringa a mají schůzky v neděli 10.00–12.00 hod. Oddíl chlapců je Puhoia a scházejí se v neděli odpoledne 12.30–14.30 hod. Schůzky probíhají ve školícím středisku v prvním patře. Obec nám půjčila místnost, kterou si chceme postupně dovybavit a vytvořit z ní skautskou klubovnu. Aby toho nebylo málo, vznikl zde ve Vrbátkých i klub dospělých – Waitangi (většinou rodičů), který si vzal za svoji prioritu výpomoc našim dětským oddílům.

Vy ale nezakládáte jen skautský oddíl, ale dokonce oddíl vodních skautů. Proč zrovna vodní skauti?

Všechny skautské oddíly plní různé stezky, což je soubor úkolů, jejichž splnění děti někam posouvá. A aby to bylo ještě zábavnější, tak různé oddíly mohou mít i různá zpestřující zaměření – jsou například oddíly v duchu hvězdných válek, nebo v duchu indiánů. Pro naše oddíly je zpestřením voda. A proč voda? Od malička jsem dělal sporty s vodou související, nejprve jachting, poté závodně windsurfing a tak mě napadlo, že bych skauting a vodu mohl propojit. V té době začínal v zahraničí sport paddleboarding, což bylo pádlování na plováku. No a protože jsem pár plováků doma měl, tak jsem si řekl, že to s dětmi vyzkouším. A děti byly nadšené. Uspořádali jsme první závody, dokonce úplně první závody v tomto sportu v ČR, a pak už voda k našemu skautingu začala neodmyslitelně patřit. Navíc každý vedoucí musí mít i kapitánské zkoušky na malé plavidlo. Takže to není jen vedoucí, ale i kapitán.

Vím, že za tu krátkou dobu, co oddíl skautů funguje jste již stihli uspořádat dva úspěšné víkendové pobyty na Plumlově a u Brna. Co dalšího plánujete na nejbližší období?

17. listopadu chystáme strašidelný večer ve Ptení. Nejprve si uvaříme strašidelné jídlo a pak projdeme v maskách obcí. Průvod zakončíme v zámeckém podzemí, kde si každý vyzkouší svoji odvahu. Na 22. prosince plánujeme velké setkání všech našich oddílů z Vrbátek, Plumlova a Ptení zde ve Vrbátkách. Bude to předvánoční setkání se stromečkem, dárky, s připomenutím si tradic od krájení jablek až po lití olova. Každoročně si zveme i významného hosta. Letos bych rád pozval dlouholetého skauta a skvělého hudebníka Libora Kantora zvaného Čibi, umí úžasně vyprávět a hraje snad na vše, co si člověk vzpomene, děti z něj budou určitě nadšení. Následující den, to bude neděle před Vánocemi, budeme s dětmi roznášet po domech Betlémské světlo.

To je krásná tradice. V našich obcích se na tuto tradici zapomnělo. Můžete nám o ní říci něco víc?

Betlémské světlo je světlo, které stále svítí v jedné jeskyni nedaleko Betléma. Vždy před Vánoci ho vybrané dítě připálí a rozešle po Izraeli jako tzv. „Světlo přátelství". Skauti si vzali za své toto světlo šířit po celém světě. Podle hesla: „tohoto světla rozdáváním neubývá, ale roste". Tak, jak bychom měli po celém světě rozdávat svoje přátelství. A tak se tato tradice, před více jak 20ti lety, dostala až k nám. Každoročně se přiveze Betlémské světlo přímo z Izraele, nejprve letadlem do Vídně a odtud jej skauti rozvážejí vlakem do všech měst. I my budeme opět čekat na nádraží s petrolejkou, abychom mohli donést Betlémské světlo až do Vašich domovů. Nejprve zajdeme předat Betlémské světlo do kostela a pak budeme chodit dům od domu. Jen bych poprosil, zda by si mohl každý zájemce přichystal svíčku na připálení.

Věnujete skautingu a dětem mnoho svého času, jak to všechno zvládáte?

Víte, on skauting není kroužek, je to životní cesta. A když se rozhodnete takto žít, nejen protože vás to baví, ale protože vidíte na dětech, že to má smysl, tak to nejde pak dělat jinak.

děkuji za příjemný rozhovor -red-

Vzpomínky na skauting ve Vrbátkách

Brzy po skončení 2. světové války v květnu 1945 vznikl ve Vrbátkách chlapecký oddíl Junáka. Vedoucím byl Vlastislav Ječmínek, studen medicíny. Činnost tohoto oddílu byla tak výrazná, že vznikl zájem i ze strany dívek o skautskou činnost. Z iniciativy a se značnou pomocí Vlastíka Ječmínka byl dne 26. října 1945 založen dívčí oddíl. Vedoucí oddílu byla Jitka Bláhová, studentka. K původním 12 skautkám, které se scházely v malé klubovničce u Žáčků, kde se říkalo „V koutě", začaly brzy přibývat další dívky. Bratr Vlastík nás na schůzkách seznamoval se skautským zákonem, se stezkou skautek, aby byly vytvořeny dobré předpoklady pro vytvoření družin a hlavně družinových rádkyň.

Z veškeré naší činnosti se zachovaly jen moje kusé vzpomínky a vzpomínky některých bývalých skautek, se kterými se stýkám. Písemná dokumentace se žádná nezachovala, výjimkou je pouze táborová kronika z roku 1948. Naše činnost byla převážně sportovní, turistická, ale i kulturní. Sportovaly jsme hlavně na hřišti „u Plaviska", podnikaly vycházky do bolelouckéskalky, držovského hájku, absolvovaly dvoudenní výlet na kolech na hrad Helfštýn. Také jsme nacvičily divadelní hru Anička, která se hrála v hostinci „Na vémole". Bylo použito jeviště a kulis bývalého divadelnío kroužku „Křížkovský". V červnu 1946 jsme se zúčastnily oblastního srazu skautů a skautek v Olomouci. V červenci 1946 se konal ve Vrbátkách střediskový majáles. Zde jsme soutěžily v různých sportovních disciplinách se skautkami z Duban a z Olšan.

Od 1. září 1946 jsem nastoupila studium v Brně, takže se vedení oddílu ujala sestra Jarka Kunčíková. Od července 1947 jsem se opět zapojila do skautské činnosti. Byl založen oddíl Světlušek, o který jsem se starala a postupně se vracela k práci se skautkami, jelikož Jarka Kunčíková se z Vrbátek odstěhovala. 22. února jsme slavily Mezinárodní den skautek v klubovně, která byla v té době na obecním úřadě z bývalé třídy měšťanské školy. Byla to vůbec jedna z nejpěknějších kluboven, které jsme za dobu naší činnosti měly a užívaly společně se skauty. Na tuto oslavu přišel mezi nás střediskový vedoucí Vlastik Ječmínek s kytarou. Prožily jsme pěkné odpoledne, ale závěr již tak pěkný nebyl. Vlastik totiž věděl to, co z nás nikdo ani netušil. V té době jsme se o politické dění ve státě nikterak nezajímaly. V Praze probíhaly později zvané „únorové dny", které skončily „vítězstvím pracujícího lidu nad buržoazií"25. února 1948. Jelikož došlo k politickým změnám ve státě, začaly se vytvářet nové „socialistické organizace"dětí a mládeže. Takže skauting pomalu zanikal. O prázdninách se ještě uskutečnil skautský tábor v Roštině. Tímto táborem skončila moje skautská činnost.

Jitka Floriková, rozená Bláhová

Informace o oddílech vodních skautů z Hané jsou na webových stránkách **www.vodniskautipv.eu**

Mají kulturní akce budoucnost?

Jak začít tento článek tak, aby se neopakovalo: „Tak nám utekl další rok...“ nebo „Rok se s rokem sešel...“ A proto raději začátek přeskočím a přejdu rovnou k věci.

Ale ani to není tak jednoduché, pokud se nechci opakovat. Na tomto místě obvykle přichází shrnutí kulturních událostí, které v tomto roce obohatily život nás občanů. V posledních letech je kulturní život naší obce poměrně bohatý. Kdybych chtěla vypsat každou akci a napsat o ní pár řádků, byl by to dlouhý článek, který by vás za chvíli asi nudil. Nejenže by to byl článek obsáhlý, ale většina událostí už pro vás není novinkou. Akce jako obecní zabijačka, Kácení máje s dětským dnem, plesy nebo karneval už se staly téměř tradicí. Vzhledem k tomu, že se jich účastníte v hojném počtu, máte zcela určitě vlastní zážitky a vzpomínky. Začnu tedy z jiného konce.

V minulosti byly společné oslavy v obcích nejen oslavou významných období roku, jako ukončení zimy či konec sklizně, nebo uctění církevních tradic, ale byly to také příležitosti, kdy se lidé pobavili, setkali se se sousedy a známými, případně navázali známosti nové, nebo uzavřeli obchody. Proto byly takové akce pro život obce velmi důležité. V dnešní době se s příchodem moderních technologií tento jejich smysl částečně vytrácí. Lidé si sdělí, co potřebují mailem, napíší si sms nebo si zavolají. Přesto jsou věci, které žádný počítač či telefon neumí. Osobní setkání se nedá ničím nahradit a zábava, kterou zažijete v milé společnosti, nemůže být nahrazena žádnou moderní technikou (i když děti by se mnou v tuto chvíli asi nesouhlasily). Proto obecní akce nikdy nepřestanou být důležité.

Mají tedy kulturní akce budoucnost? Jednoznačně ano! A tak doufám, že se i v příštím roce můžeme těšit na setkání s vámi na plesech i karnevale, Pochodu na Svárov, na Kácení máje s dětským dnem, Hodových oslavách, Štětovickém cyklokrosu, Drakiádě, Lampiónovém průvodu, Vrbáteckému vepřobraní s mikulášskou nadílkou a dalších a dalších akcích, ať už je pro vás připravíme my nebo kdokoli jiný.

Děkuji Jitce Kawijové, Františkovi Konečnému, Katce Kubjátové, Petrovi Růčkovi, Jitce Šálkové a Janě Tajovské za to, co dělají pro obec jako členové kulturní komise.

Za kulturní a sportovní komisi obce Vrbátky

Helena Zedníčková

Co nového ve Volňásku

Činnost Volňásku byla také v letošním roce velmi úspěšná. V lednu jsme se přestěhovali zpět do nově zrekonstruované budovy Centra volného času a zdraví naproti mateřské školky, kde máme k dispozici velký sál, výtvarnou dílnu a učebnu angličtiny a flétny.

Největší novinkou bylo pořádání dvou týdenních prázdninových akcí v podobě příměstského tábora, o které byl velký zájem. Děti zažily spoustu prázdninových soutěží a dobrodružství, nechyběl celodenní výlet, večerní táborák a stezka odvahy. První tábor „Máme rádi zvířata" se konal v polovině července a účastnilo se ho 13 dětí. Na výlet jsme vyrazili do vyškovského zooparku a dinoparku, kde se nám moc líbilo. Druhého prázdninového týdne „Indiánského léta", který se konal v srpnu, se účastnilo dětí 20. Tentokrát jsme jeli na výlet do Olomouce do lanového centra Proud. Pro děti byla připravena hra na trosečníky a vyzkoušely si také lezení na některých lanových překážkách. Oba tábory byly velmi úspěšné, děti se mohou těšit na Prázdninový Volňásek i v příštím roce.

Od září se rozšířila nabídka našich kroužků o modelářský kroužek pod vedením pana Jiřího Velochy. Přihlásit se mohou všechny děti od 8 let.

Nedá mi také nezmínit úspěchy břišních tanečnic z Volňásku, které letos vystoupily nejen na Kácení máje ve Vrbátkách, ale také na plese v Blatci nebo na Hodových slavnostech v Krčmani. Pro velký zájem plánujeme od pololetí břišní tance pro začátečnice, do kterých se mohou přihlásit dívky od 6 let.

Za kolektiv vedoucích Volňásku Martina Stoklásková

Činnost hasičů ze Štětovic v roce 2012

V letošním roce si zaslouží vyzdvihnout na piedestal především naši mladí dorostenci, kluci mezi 14. a 18. rokem. Jejich velká ochota, pracovitost a zájem pro „hasičinu" jim velmi pomohl v letošních úspěších. Kromě běžných pohárových soutěží jejich a mladších žáků je třeba poukázat na krásně předvedený požární útok na okrskovém kole v Biskupicích. Zde se dařilo nám všem, vytvořili jsme dvě družstva – mladší žáky a muže. A obě obsadila krásné 1. místo. Avšak ten největší úspěch byl, když jsme z našich dorostenců společně s mladými kluky z Olšan vytvořili jedno družstvo, které nás i náš okrsek reprezentovalo na okresním kole v požárním sportu v Prostějově a ve velmi tvrdé konkurenci obsadili krásné 5. místo z 12 soutěžících družstev. Což je opravdu úspěch pro takovéto nováčky.

Nebudeme zde vyjmenovávat všechny naše úspěchy na soutěžích, ale určitě nesmíme zapomenout na náš „Memoriál Zdenka Šmehlíka" v závodu požárnické všestrannosti pro mladší a starší žáky a dorost, který jsme u nás ve Štětovicích pořádali již po páté. Tato soutěž se rok od roku více zdokonaluje a i účast je větší a větší. Soutěž je úspěšná také díky našim sponzorům, za jejichž finanční příspěvek můžeme každý rok nakupovat nádherné poháry a pro všechny děti i věcné ceny a sladkosti. Jako každý rok byli našimi sponzory: Obec Vrbátky, pan František Konečný a pan Milan Indrák. Touto cestou jim ještě jednou děkujeme. Také nesmíme zapomenout na účast paní senátorky Boženy Sekaninové, která byla tak laskavá, že se přijela na naši soutěž podívat a dětem dovezla sladké medaile.

Určitě můžeme vyzdvihnout i soutěž ve florbale, který se konal na Stražisku a kde naši mladí kluci obsadili krásné 3. místo. Aspoň je vidět, že zimní nájezdy do sokolovny v Dubanech jsou také ku prospěchu.

Poslední soutěž, kterou bychom chtěli zmínit je soutěž „O hanáckó sekyrko", kterou pořádá SDH Kostelec na Hané a na které se kromě účasti našeho soutěžního družstva podílíme i organizačně tím, že každým rokem zajišťujeme jedno soutěžní stanoviště. Ale zmiňujeme se o ní především proto, že naše mužské družstvo se v letošním

roce překonalo. S vypětím všech sil zvítězilo na plné čáře a obsadilo to nejkrásnější 1. místo!

Dále jsme jako každý rok pořádali „Dětský den"na myslivecké chatě ve Štětovicích, kde nás také poctila svou účastí paní senátorka Božena Sekaninová a dětem dovezla malé odměny. Samozřejmostí byl i Dětský den pro naše nejmenší z mateřských škol, který jsme pořádali v parku ve Štětovicích. Ještě nás čeká v podzimním sychravém čase sběr železného šrotu a v neposlední řadě „Mikulášská besídka" v MŠ ve Štětovicích.

Nezapomínáme také na naši zásahovou jednotku. Každým rokem se stále zdokonalujeme díky různým školením a cvičením. Nebudeme zde všechny vyjmenovávat, ale zmíníme se alespoň o námětovém cvičení v Biskupicích. Zde se zkoušela taktika zásahu na hořící dům s evakuací osob a závěrem byla prováděna dálková doprava vody. Další cvičení bylo zaměřeno na ochranu obyvatelstva, kde naše jednotka zajišťovala evakuační středisko ve Stražisku pro zaplavený dětský tábor z Čunína. Jak vidíte, snažíme se stále vzdělávat a zdokonalovat pro ochranu Vašich životů i domovů a to nejenom cvičením a školením, ale také vybaveností.

Především díky příspěvkům z rozpočtu Obce Vrbátky jsme mohli pořídit další vybavení naší zásahové jednotky.

Z ostrých výjezdů máme letos zatím jenom jeden. Jednalo se odklizení spadlé větve po vichřici mezi obcemi Dubany a Prostějovem letos v červenci. Rok ještě není u konce, tak kdo ví... Samozřejmě nepřejeme nikomu nic špatného, ale kdyby bylo opravdu potřeba, jsme připraveni pomoci.

Závěrem bychom chtěli popřát občanům našich sloučených obcí poklidné vánoční svátky a do nového roku 2013 hodně zdraví, štěstí a lásky!

Za SDH Štětovice Kateřina Šňupárková

SDH Vrbátky

Rok 2012 bude pro nás vždy vzpomínkou na našeho dlouholetého hasiče Vladimíra Přecechtěla, který byl naším členem více jak 40 let. V minulosti zastával funkci starosty i velitele našeho sboru a byl velmi uznáván i v širokém hasičském okolí. Čest jeho památce.

Jako v každém sdružení je třeba komentovat, co se povedlo a co ne. Uplynulý rok jsme opět uspořádali tak trochu už naše tradiční akce – Hasičský ples a Kácení máje. Hasičský ples proběhl bez komplikací, v tombole jsme rozdělili více jak 80 cen. Tudíž doufáme, že všichni přítomní byli spokojeni. Chceme poděkovat všem našim sponzorům, bez kterých by to nešlo.

Kácení máje považujeme jako velmi vydařenou akci. Usuzujeme tak z velkého počtu přítomných a hladových. I přes některé výhrady si myslíme, že jsme ji zvládli na výbornou. Samozřejmě chceme poděkovat Centru volného času za výbornou spolupráci a skvěle zvládnutý dětský den.

Současným a největším nedostatkem našeho sboru je nízký počet aktivních členů. Mnoho z nás se odstěhovalo z obce nebo jen na koleje, ostatní jsou velmi pracovně zaneprázdněni. Víme, že v tomto směru nejsme jediné sdružení, které se s tímto potýká. Proto chceme od nového roku 2013 nabídnout žákům ZŠ hasičský kurz pro nové mladé hasiče. Plánem je utvoření 2 závodních teamů z Vrbátek a Duban. Jako odměnou pro ně bude vytvoření materiálního zázemí a prostoru na hru Paint-ball.

Všem čtenářům časopisu Triangl přejeme poklidné prožití svátků vánočních a mnoho zdaru do nového roku.

Za SDH Vrbátky Tomáš Hrbata

Hanácká krojovaná dechová hudba Vrbátčané

V posledních letech si na akcích pořádaných obcí nešlo nevšimnout dechové hudby s názvem Vrbátčané. Na to, jak hudební těleso vzniklo a kdo se vlastně pod názvem Vrbátčané skrývá jsme se zeptali kapelníka pana Břetislava Štěpánka.

Jak vznikl nápad založit dechovou hudbu a proč zrovna tento hudební žánr?

Založit a hrát s vlastní dechovou hudbou byl můj celoživotní sen, který jsem si začal plnit, když jsme se s manželkou přestěhovali do Vrbátek. Hodně mě ovlivnila rodina, dá se říct, že jsem na dechovce vyrůstal. Vrbátčané jsou registrovaní od roku 2008 Ministerstvem vnitra jako občanské sdružení. Základní hrací sestavu tvoří hudebníci z Vřesovanky, je totiž problém najít místní hudebníky, kteří umí hrát na dechové nástroje. V současné době vystupujeme ve složení 6 hudebníků a 2 zpěváci, do budoucna plánuju těleso rozšířit. Ideální počet hudebníků v dechovce by byl 12 a 4 zpěváci, což odpovídá klasickému složení malé dechové hudby.

Proč zrovna název Vrbátčané?

Při vymýšlení názvu jsem vycházel z toho, že dechovky se dělí podle koncovek na 3 skupiny: -anka (např. Věrovanka), -áci (např. Vlkošáci) a –ané (např. Závořané). No a protože dechovek s koncovkou –ané je nejméně, tak padla volba na název Vrbátčané.

Jak často a kde zkoušíte, hrajete jen na regionálních akcích nebo se zúčastňujete i nějakých festivalů?

Vzhledem k tomu, že hraní máme jako koníčka a každý z nás má civilní povolání od prodejce hnojiv přes finančního poradce nebo majitele stavební firmy až po vojáka z povolání, tak je občas náročné časově se sladit. Zkoušíme nepravidelně, většinou když nás čeká nějaké vystoupení. Byli jsme rádi, že jsme mohli využít nabídky obecního úřadu a zkoušet ve školicím středisku ve Vrbátkách.

Hrajeme na obecních akcích jako jsou plesy, kácení máje, hody nebo obecní zabijačka. Tam také hrajeme vzhledem k adventnímu období kromě dechovek i koledy. Vloni jsme se zúčastnili festivalu dechovek v Zábřehu a chystáme se na festival Žváčkova Konice, letos se konal už 17. ročník tohoto festivalu. Skladatel Antonín Žváček, rodák z Haček u Konice, kterému se přezdívá „Král polek" složil i Dubanskou polku, která je polkou orchestrální.

Máte Dubanskou polku na repertoáru?

Dubanskou polku nehrajeme, ale pokusím se získat noty a skladbu nacvičíme. Pokud by někdo z občanů napsal veršovaný text o Vrbátkách, Dubanech nebo Štětovicích, tak hudbu k hotovému textu dokážeme složit.

Děkujeme za Váš čas, který jste věnoval obecnímu časopisu Triangl a přejeme hodně spokojených posluchačů. Budeme se těšit, že na obecní zabijačce v prosinci mimo jiné uslyšíme i zmiňovanou Dubanskou polku. -red-

Na jaké akce se můžeme těšit začátkem roku 2013?

19. leden 2013	Sokolský ples	**3. březen 2013**	Dětský maškarní karneval
2. únor 2013	Školní ples	**16. březen 2013**	Hasičský ples
23. únor 2013	Obecní ples		

Hudební festival Haná

Milovníky nejenom klasické hudby si dovolujeme upozornit a zároveň pozvat na blížící se již druhý ročník Mezinárodního hudebního festivalu Haná, který se uskuteční 22. května – 2. června 2013 (www.festivalhana.cz). Tento „Jarní svátek hudby" navazuje na velmi úspěšný první ročník Hudebního festivalu Haná uskutečněného v obcích regionu Haná v roce 2012.

Dovolte nám malou vzpomínku na tuto jedinečnou hudební událost. Na dlouhodobé přípravě prvního ročníku se podílel festivalový výbor, sestavený z odborníků a starostů pořádající oblasti, a přes 40 dobrovolníků, obyvatelů regionu Haná, díky jejichž práci se tato akce mohla úspěšně uskutečnit. Hlavním pořadatelem byl Svazek obcí Prostějov – venkov zastoupený panem starostou Ing. Ivo Zatloukalem a Pavlem Kolářem, který byl také ředitelem festivalového výboru. Návštěvnost přesáhla v průměru 80% posluchačů na jeden koncert. Na festivalu účinkovalo 93 profesionálních, ale i amatérských umělců z celé České republiky. Mezi jedinečné zážitky patřil bezesporu absolutně vyprodaný zahajovací koncert, na němž vystoupil náš přední houslista Pavel Šporcl za doprovodu Filharmonie B. Martinů Zlín pod vedením Stanislava Vavřínka. V rámci koncertu proběhla výtvarná soutěž „Namaluj, co slyšíš" pro děti místních základních škol, jejíž organizátorkou byla Mgr. Vlasta Hrbatová. Pro vítěze bylo velkou odměnou, že převzali cenu právě od houslisty Pavla Šporcla. Další hvězdou festivalu byla zpěvačka Lenka Dusilová, která vystoupila s klavíristkou Beatou Hlavenkovou a souborem Clarinet Factory. Za zmínku stojí určitě koncert sestavený z výstupů žáků regionálních základních uměleckých škol, který měl vysokou úroveň a stal se mimořádnou příležitostí pro malé umělce vyzkoušet si účinkovat po boku profesionálů. Překvapením pro mnohé bylo objevení díla rodáka z Tovačova Arnošta Förchgotta Tovačovského, jehož skladby přednesl soubor Affeto ve spolupráci s místními sbory. Jedinečnost koncertům festivalu dodala mimo jiné i různorodá místa uskutečnění koncertů – kulturní domy, sál zámku Plumlov či zámecká kaple v Tovačově. Znějící hudba v těchto prostorách se stala ojedinělým zážitkem a široké veřejnosti přístupnější než v tradičních koncertních síních.

Zdá se, že druhý ročník MHF Haná nemůže přinést nic nového. Ovšem opak je pravdou. První novinkou je, že se festival rozšíří na dvanáct koncertů a vystoupí na něm umělci z České republiky, ale i Evropy. Festival dostane do názvu nový přívlastek, a to mezinárodní. Zachová – li posluchač Hané přízeň festivalu, může se těšit na vystoupení skvělého rakouského smyčcového kvarteta Art – Wiena Quarttet nebo slovenského houslisty Dalibora Karvaye. Pro opravdové náročné posluchače zahraje švýcarský soubor Ensemble Ö, který představí svůj úspěšný projekt Moment – Monument se specicálním osvětlením a ozvučením sálů tovačovského zámku. Z českých umělců musíme zmínit nejúspěšnějšího instrumentalistu a dirigenta, hráče na lesní roh, pana Radka Baboráka nebo hvězdu operního nebe paní Soňu Červenou ve veleúspěšné opeře Aleše Březiny – Zítra se bude... Speciálním koncertem pro obce Vrbátky, Dubany a Štětovice bude koncert duchovní hudby ve farním kostele v Dubanech, kde vystoupí rodák z Vrbátek fagotista Tomáš Františ, nový člen České filharmonie. V letošním roce je hlavním pořadatelem Mikroregion Němčicko a ředitelkou festivalu je Ing. Ivana Dvořáková, starostka města Němčice nad Hanou.

Pořadatelé MHF Haná 2013 se těší na shledání se všemi příznivci hudby a doufají, že druhý ročník Mezinárodního hudebního festivalu Haná přinese radost všem návštěvníkům jarního hudebního svátku na Hané.

Srdečně zveme na mimořádný koncert Mezinárodního hudebního festivalu Haná, který se uskuteční v rámci adventních koncertů v kulturních zařízeních obcí Vrbátky a Kralice na Hané 9. 12. 2012, a na kterém vystoupí dramaturg festivalu – fagotista Tomáš Františ s dcerou Karolínou Františovou, úspěšnou klavírní interpretkou mladé generace.

Tomáš Františ, dramaturg festivalu

Z našich kronik

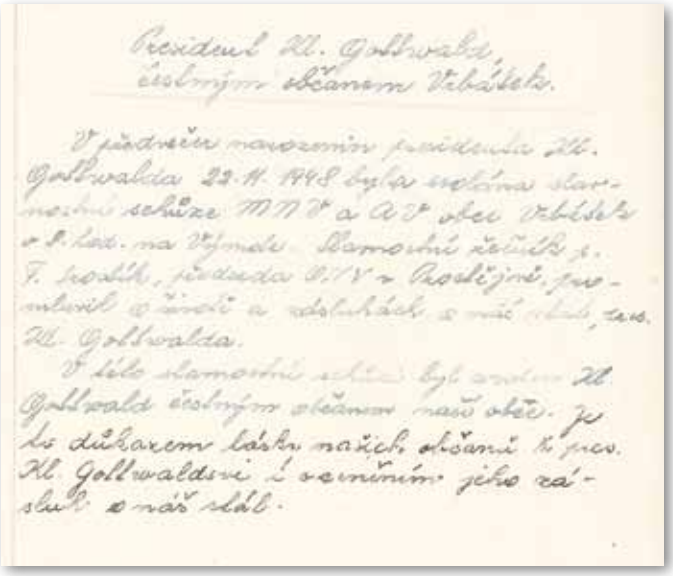
Historie našich obcí je pořád zajímavou kapitolou pro mnohé z nás. Pátrat v minulosti už lze jen z několika mála zdrojů, které se dochovaly – církevní matriky, obecní kroniky a různé pamětní knihy nejstarších spolků.

Asi největším badatelským zdrojem informací jsou beze sporu obecní kroniky – vrbátecká, dubanská a štětovická. Všechny kroniky jsou uloženy na Obecním úřadě ve Vrbátkách a jsou k dispozici jen velmi omezeně.

Novinkou letošního roku je záměr vedení obce všechny kroniky zveřejnit. V letošním roce se začaly všechny svazky skenovat a připravují se ke zveřejnění. Řeší se jen technické možnosti.

Jako ochutnávku Vám přinášíme pár velmi zajímavých postřehů, které zatím moc známy nebyly. Posuďte sami.

-red-

Rok 1853 – zapsal obecní kronikář, řídící učitel ve Vrbátkách Ondřej Procházka

Citace z vrbátecké kroniky: *„Nyní se nosí kroj moderní, původně zde byl čistý hanácky kroj. Části kroje, jaký ve Vrbátkách nošen byl, dle ústního podání 78 leté stařenky Josefy Ryšavé, která sama druhdy dovedně kroje vyšívala a stařenky Josefy Zavadilové z čísla 15 jsou následující:*

Kroj mužský:

1. *Červený cápovitý až po paty sahající kožich, vzadu od půli rozstřižený a na zádech vyšitý*
2. *Lajdík s bombikama, bez rukávů z černého sukna vyšívaný, podobně i*
3. *Kabišek (flanelka), jenže tento měl rukávy.*
4. *Kalhoty byly kožené, barvy červené (žlutých bylo méně), na lýtkách utažené, vyšité.*
5. *Punčochy plátěné, bílé, utažené.*
6. *Boty s vysokými holinkami, tvrdými, jenž měly v ohbí aspoň 2 faldy.*
7. *Košile s baňatými rukávy*
8. *Aksamitku(vydrovku) nosili jen zámožní. Byla za 32 zl.*
9. *Klobouk podlouhlý plstěný s pentlemi (podpěry)*
10. *Dlouhý plášť s „gráglem“ barvy černé, nosíval se jen ve svátek*

Kroj ženský:

1. *Fěrtoch řásný, obyčejně s 10 loktů ušitý, barvy lesklé černé, k němu se brávala:*
2. *Zástěra barvy bílé, velmi řásná, obyčejně ze 4 až 5 loktů, jenž se uvazovala širokými barevnými i bílými pentlemi.*
3. *Sukně byli krátké, vpředu nešité.*
4. *Opleční bývala krásně vyšitá.*
5. *Rukávce s baňatými, krátkými rukávy.*
6. *Lajdík (kordulka) byl nejcennější část oděvu ženského. Byl zhotovený z látky soukenné, damašku, zlatohlavu a býval vždy bohatě vyšívány.*
7. *Placák byl krajkový límec, jenž se nosil kol krku. Tento býval velmi řásný až z 10 loktů v ceně 10 zl.*
8. *Šátek lipský, červený bez krajek, zavazoval se zvláštním způsobem.*
9. *Střevíce nosily Hanačky nízké jež na přezku zapínaly.*
10. *Punčochy byly barvy černé s „cviklama“(barevná okrasa u kostek)*
11. *Župánek. To byl krátký kožoušek v zadu s faldama a v předu byl zdoben paterkou (pentlou). Nosil se v zimě.*
12. *Flanelka. To byl krátký kabátek ze sukna jemného, barvy obyčejně černé. Nosil se na jaře a na podzim.*
13. *Později se nosily v zimě místo župánku „liščiny“. Byly to krátké kožoušky, barvy žluté, jež byly kol krajů liščí kožešinou lemovány.*
14. *Místo flanelek se později nosily „marinky“ z jemného černého sukna, bez faldů, na předu měly dvěma řadami bombiky.*

Vrbátky - Weidenbusch.

Za okupace byla naše vesnice česká vesnice Vrbátky úřední přejmenována na Weidenbusch jak hlásaly tabule na nádraží a na začátku obce.

Místní rozhlas.

MNV ve Vrbátkách zřídil místní rozhlas nákladem 11.000 Kčs.

Reproduktory jsou umístěny na obecní radnici, domě p. Žáčkově a p. O. Mádra.

Místní rozhlas počal fungovati dne 27. srpna 1946.

Vrbátky přifařeny jsou do Duban.

Dle místopisu „Wolného" obnášel počet duší ve farnosti Dubanské (Rolem r. . . . 1204.

V roce 1894. jest ve farnosti této 1790 duší, z nich připadá:

na Vrbátky . . .	607 duší
na Dubany . . .	502 „
na Margelík . . .	283 „
na Křtovice . . .	398 „

Pojmenování ulic.

Pojmenování ulic.

Ve místní obec. zastupitelstvu za dne schválena byla pojmenování ulic. Na hořejší ulici na rohovém domě byla připevněna šillová modrá tabulka s bílým nápisem ulice.

Pojmenování ulic:

1. Vrbovská 2. Hostelní 3. Topolová
4. Na břehu 5. Na gruntě 6. Šamanec
7. Janáčkova ulice.

2. okr. Prostějov 2

-130-

V něm odchází z veřejného působení člověk-občan, který přál zdravému pokroku ve všech směrech, ať kulturních či hospodářských. Zasazoval se v obhlubu zdravotním o zřízení veřejných lidových lázní v přírodě. Nechal sestaviti rozpočet a plán lázní či koupaliště, na obecním pozemku vedle mlýnského náhonu v trati „na pastvisku" za rozpočtený obnos: 18.000 Kč. Projekt stroskotal, následkem počínající všeobecné hospodářské krise. Plán koupaliště uschován k provedení v budoucí příznivější hospodářské situaci. Místo a poloha pro koupaliště velmi vhodné. Bohdá dočkáme se jeho zřízení prospěchu všech občanů a zvláště školní mládeže!

Plán a zřízení koupaliště

Roku 1810.

Hanuš se zjitka u Krchova a stála 60 zl(?) Ti sousedi co mají roli vedle Krcha, ona nemají žádnou škodu topečt, poněvadž na ňu žádnou náhradu nedostali. Když by se stalo že by se škoda dělala tak bude obec Dubanská a Vrbatská a Křtovská povinna jim náhradu učinit.

Zpravodaj SK DDsport

Přípravu na probíhající sezónu, v níž si troufám říct, že dosahujeme vynikajících výsledků, jsme zahájili soustředěním v Kravařích. A-tým vyhrál 2. ligu okresního přeboru a jako nováček 1. ligy je zatím na 2. místě. B-tým vyhrál 3. ligu a jako nováček 2. ligy je zatím na 1. místě. V prestižním turnaji o Pohár města Prostějova jsme skončili na 1. místě a vybojovali jsme si účast na celostátním turnaji vítězů těchto pohárů v Černé Hoře, kde jsme ze 45 účastníků obsadili 15. místo.

V místních turnajích jako byl v Dubanech jsme skončili na 1. a 2. místě.

To samé umístění bylo i na turnaji Copa Vrbátky. Na turnaji v Hrubčicích jsme skončili opět druzí. Zúčastnili jsme se také kvalitně obsazené Zimní Olomoucké ligy ve Slavoníně, kde jsme skončili na krásném 4. místě. Úspěšně jsme sehráli i 3. ligu sálové kopané okresu Prostějov hrané v halách Prostějovského okresu.

Všem hráčům patří poděkování, hlavně za přístup a chování v soutěžích. Považuji to za dobrou reprezentaci našich obcí. A protože věk nelze zastavit, rozhodli jsme se uspořádat nábor nových fotbalových nadějí. K našemu velkému překvapení se na tento nábor dostavilo 14 sportovních nadšenců. Postupem času se tento počet ještě navýšil na 20 malých fotbalistů. Trénujeme 2x týdně a to na hřišti ve Vrbátkách, kde jsou pro nás vytvořeny vynikající podmínky. V zimním období trénujeme v sokolovně v Dubanech. V plánu máme uspořádat dva turnaje a také máme domluveno několik přátelských zápasů.

Obě naše seniorská mužstva se zúčastní zimní ligy v Olomouci. Dále bude uspořádán tradiční zimní turnaj DDCUP.

Tímto bych chtěl všem členům a nejenom jim poděkovat za dobrou práci a jelikož se blíží Vánoce a Nový rok tak i popřát hlavně hodně zdraví.

Předseda SK DDsport Vlastislav Dokoupil

Volejbalový klub Vrbátky

Činnost volejbalového klubu má poměrně pravidelný ráz. Tréninky jsou každé pondělí a čtvrtek. V zimním období a za nepříznivého počasí v sokolovně v Dubanech a během letních měsíců na novém hřišti ve Vrbátkách. V poslední době přestalo hrát volejbal několik dlouholetých členů a jelikož náš věkový průměr je žalostný, rádi omladíme náš kolektiv.

Během roku se zúčastňujeme různých volejbalových turnajů. Každoročně pořádáme i my turnaj ve Vrbátkách. Letos se konal již 6. ročník tohoto celodenního turnaje pod názvem „Vrbatecká šleha" za účasti 15 smíšených družstev. Již druhým rokem bojujeme o prvenství v Hanácké amatérské volejbalové lize smíšených družstev.

V lednu 2012 jsme pořádali společenský ples. I přes velikou snahu všech našich členů se tohoto plesu zúčastnilo velice málo lidí. Z tohoto důvodu jsme se rozhodli ples v r. 2013 již nepořádat.

volejbalisté

Jeho život je hokej

Všichni dobře víme, že hokej má v naší republice dlouhou a slavnou tradici. Jsme držiteli několika titulů mistrů světa a olympijskými vítězi. Jeden mistr světa žije dokonce i v naší vesnici Štětovice. Je to hráč staršího dorostu extraligy hokeje HC Olomouc David Nesvadba.

Abyste měli představu o životě tohoto mladého hokejisty, tady je krátký rozhovor.

V kolika letech jsi s hokejem začal a kdo tě k tomuto sportu přivedl?

S hokejem jsem začal ve čtyřech letech a přivedli mě k němu kamarádi z vesnice, chtěl jsem to zkusit jen tak pro zábavu a nadchlo mě to natolik, že jsem začal hrát závodně.

V kterých klubech jsi od té doby hrál?

Začínal jsem v HC Prostějov a v jedenácti letech se o mě začínali zajímat v Olomouci. O rok později už jsem byl hráčem HC Olomouc a tam jsem zůstal.

Do školy chodíš také v Olomouci?

Ano navštěvuji střední školu „mechanik a instalatér elektronických zařízení".

Jak jde škola dohromady s hokejem?

Ve škole mi vycházejí vstříc. Jelikož trénuji každý den, od pátku do soboty máme často zápasy, mám dohodnutý týdenní studijní plán, který mi umožňuje skloubit učení se sportem.

Na jakém postu hraješ a už jsi byl někdy zraněný?

Hraji na pozici levého obránce a jednou jsem měl zlomený prst na ruce.

Jaký je tvůj největší hokejový zážitek?

Je to loňský reprezentační finálový zápas s Ruskem na mistrovství světa žáků do 16 let v Salcburku, který jsme vyhráli 6:5 a stali se tak mistry světa.

To je pro tebe jistě velká čest hrát za Česko. Chtěl by ses hokejem živit v budoucnu profesionálně?

Ano je to můj velký sen. V současné době mí sportovní agenti vyjednávají angažmá ve Švédsku a v Kanadě. Doufám, že jedno z toho příští rok vyjde.

Máš svůj hokejový vzor a setkal ses už s některým slavným hokejistou?

Mým velkým vzorem je Alexandr Ovečkin z Ruska a setkal jsem se na letišti s jeho krajanem Arťuchinem. Dobře jsme si popovídali.

Děkuji ti za rozhovor, přeji hodně hokejových úspěchů a doufám, že tě brzy uvidíme v televizi. Petr Růčka

Nová služba v našich obcích

I letos vás chceme informovat o další službě pro naše spoluobčany. Ve Štětovicích začala působit firma Dandy67. Jde o firmu profesionálního úklidu se zaměřením na úklid domácností, ale i firem nebo společných prostor bytových domů. Dále firma nabízí třeba mytí oken, výkladů, čištění koberců a podobně. Jak nám řekl majitel firmy pan Petr Daňhel, firma dbá na profesionalitu a zejména spokojenost občanů. Další informace o této firmě naleznete na webových stránkách **www.dandy67.cz**. -red-

Názory spoluobčanů

Došlo nám do redakce...

Dovoluji si vám napsat pár poznatků k našemu vánočnímu časopisu Triangl. Nejdříve k obrázkům, vy jim říkáte kvíz, ale já si myslím, že kvíz má rozluštění vždy na konci časopisu, ne až v dalších číslech. Loni jste psali, že v letošním čísle bude rozluštění z č. 11. Měla jsem strach, že se už nedožiji, dožila jsem, ale bohužel vyluštění nikde. Chtěla jsem to vědět sobě pro radost, hádala jsem totiž stavení Makovců a Malindů, nyní Nakládalů. Letos (č. 13) hádám Dubanské stodoly před vyhořením v roce 1945, teď ulice od kříže po Smičkovo. Druhý obrázek je Kvapilova hospoda ve Štětovicích. Dáváte obrázky moc staré, to občanům středních let nic neříká a nám starým?

Mám několik starých pohlednic. Obec Dubany byla v minulosti už vysazena, zažila jsem ještě pár stromů, bydlím tady už 66 let. Doufám ale, že letos vysázené stromy jsou okrasné s malou korunou. Je těžké mít dům na sever a k tomu ještě velký strom, to už bychom si sluníčka moc neužili.

Líbí se mi, že nás o všem informujete. Hasiči z Vrbátek mají mezi sebou nějakého vtipálka. Škoda ale, že jste zrušili starou obálku, ta byla naše, barevných je všude dost. Na poslední stranu patří báseň a velká! Paní Kvapilová má určitě ještě po manželovi. Díky za letošní ač malou, byla k zamyšlení. V čísle 12 drží děvče na ruce dravce. Kdo to je?

Ráda bych pochválila i obec. Znovu je vysazena alej od kapličky do Vrbátek, úprava hřbitova a před ním (víte vůbec jak kvete kaštan?) a ta dětská hřiště! a ty rovné chodníky na Margelíku! Díky.

Ráda bych se také třeba i v Trianglu dozvěděla, kdy budou obnoveny nápisy na soše sv. Floriána a na kříži na hřbitově? Socha bez nápisu je smutný kámen. Pro koho vlastně ty sochy udržujete? Nás starých je málo a mladým to nic neříká. Co takhle opsat obecní kroniku 150 let zpět, třeba jen listovní vydání a půjčovat v obecní knihovně? Dočteme se někde, kdo je pochován pod Boží mukou při polní cestě z Duban k Olšanům? Říká se, že vojáci, ale naši nebo Švédové? Je to v kronice? Kolik let se píší?

Nakonec přeji všem hodně zdraví a chuti do práce na Trianglu, i když zvědavé báby vždy něco najdou, co vám není pro chuti! Ale promiňte, to vám každý řekne, že my zvědavé báby jsme otravné! pamětnice

Kvíz z minulého čísla – Poznali jste, kde jsou vyfoceny tyto dobové fotografie?

Dubany

Štětovice – bývalá Kvapilova hospoda

Vážená paní pamětnice,

Děkujeme Vám za dopis, který jsme od Vás prostřednictvím obecního úřadu dostali. Omlouváme se, že Vám odpovídáme teprve teď a takovýmto způsobem. Váš dopis nás velmi potěšil a zaujal. Vždycky jsme uváděli, že chceme, aby Triangl byl časopis našich občanů, otevřený jejich názorům, poznámkám nebo i výtkám. Proto jsme založili v předchozích číslech rubriku „Názory občanů". I přes to, že každoročně několikrát včas upozorňujeme na možnost dát příspěvek do časopisu, je těchto postupně méně a méně. Všechny takové podněty, ať už myšlené jako článek v časopisu, nebo určené pro nás jako redakci, jsou pro nás opravdu velmi cenné. Naše redakce je jen skupinka dobrovolných amatérů, kteří s opravdovou žurnalistikou nemají vlastně nic společného. Snažíme se jen ohlédnout za děním v obci za uplynulý rok a přinést pár, podle nás, zajímavostí a postřehů. Každý pohled na naše úsilí z jiné strany je pro nás cenný, každý nápad na vylepšení Trianglu je vítán. Samozřejmě, že nemůžeme odpovídat na dotazy typu: „Kdy bude udělán tam a tam chodník, nebo kolik bude stát příští rok stočné?" Ale i takové dotazy jsou oprávněné, a pokud budeme moci, zprostředkujeme Vám odpověď ze strany vedení obce.

Ještě jednou děkujeme za Váš dopis a přejeme Vám pevné zdraví a pěkné chvíle strávené nad naším časopisem. *-redakce-*

Cesta do města

Nezlobte se páni redaktoři, že stará bába otravuje. Ale když chcete ohlasy občanů, tak jsem se rozhodla Vám napsat.

Nohy už mě tak neslouží jak zamlada. A jak to tak bývá, člověk teď pořád chodí po doktorech. A tak mě taky jednou naše paní doktorka poslala na vyšetření do polikliniky. Prý pro jistotu. Zrovna naši mladí byli v práci a neměli čas. No říkám jim, nedělejte si starost, zas tak stará nejsem. Sednu na vlak, v Prostějově hnedka na autobus a ten mě zaveze až k nemocnici. A jako důchodce mám na dráze slevu, i když teď zase menší. Jenže ouha. Došla jsem až na nádraží a tam mi řeknou: „Paní, kupte si lístek, ale musíte zase zpátky jít k cukrovaru. Celý týden je výluka a jezdí jen autobusy." No a tak jsem po tom pěkném novém chodníku šla zase zpátky. Sto jarních kilometrů. A tak se Vás páni redaktoři ptám: „Na co je ta nová silnice k nádraží ve Vrbátkách, když tam nejede autobus k výluce?" Prý ho tam páni radní nechcou pustit. Ale popeláře to jo. A jak je to auto těžký. Jenže za odpad se vybírá poplatek. Tak tím to asi bude. Neměli byste se nad tím zamyslet? Taky Vám jednou bude přes sedmdesát a každý nemá na taxík. A když už něco stojí peníze, jako ta nová cesta, tak ať to taky lidem slouží.

Vím, že to asi u Vás neotisknete, ale když tak tam raději nepište od koho to je. Ať nemám pak zle.

Vaše čtenářka

Rodiče všech obcí spojme se!

Trochu proletářský výkřik, máte pravdu, ale k současnému dění v našich obcích se celkem hodí. Víme, že je krize, peníze neustále někde chybí a tak není překvapením, že se jich nedostává ani ve školství a tedy ani v našich školkách. První instance, na kterou je možno se obrátit je Klub přátel školy, což se děje a díky KPŠ budou mít děti například pod stromečkem nové hračky do školky. Ale bohužel ani tyto zdroje nejsou bezedné. A tak jsme se my rodiče dětí ze školky ve Štětovicích společně s naší paní učitelkou Laníkovou domluvili, že se složíme na skvělou didaktickou hru Logico, která sice není nejlevnější, ale u dětí rozvíjí myšlení v mnoha směrech. Je to hra, která se skládá z mnoha sad úkolů různých obtížností a různého zaměření. Někdo mohl dát více, někdo méně, někdo nemohl, důležité ale je, že se vybrala natolik velká částka, která stačila na pořízení několika sad této hry. A protože naše nadšení zasáhlo i školky ve Vrbátkách a Dubanech, rozhodly se paní učitelky, že zkusí něco podobného také s rodiči domluvit. Ale ouha, zjistilo se, že ne všem je tato iniciativa po chuti. Je to zarážející, protože vše je na dobré vůli každého z nás. Buď chceme a můžeme, nebo nemůžeme či nechceme. Nic jiného na tom není. A pokud někdo může a nechce, je to jen jeho věc.

Skvělé je, že přes všechny různorodé reakce rodiče nakonec společnými silami dokázali do všech školek pořídit moderní a zábavnou didaktickou hru, která přispěje k rozvoji našich dětí a že to dokázali navzdory nepřízni osudu a navzdory škarohlídům, kteří se, kdo ví proč, vždy někde najdou.

Jana Tajovská

KVÍZ Samozřejmě jsme pro Vás připravili kvíz i letos, ale tentokrát Vás nebudeme napínat až do příštího čísla. Svůj tip si můžete ověřit hned na str. 31.

Z deníku terénního pracovníka 2012

Další rok utekl jako voda a já bych měl opět bilancovat uplynulé období práce s komunitou, kterou jsem měl celý rok na starosti. Během uplynulých pěti let jsem zjistil, že nejen většina obyvatel naší obce neví o Romech téměř nic, ale i velká část, hlavně mladých Romů, neví nic o svém původu, historii, kultuře a dalších důležitých okolnostech, které by pomohly změnit předsudky a zkreslené představy a tím i nesprávné postoje některých občanů k nim. Vždyť pravdou je, že „ko na džanel, na achaľ ol"– kdo nezná, nepochopí, neporozumí. Chtěl jsem to napravit a napsat článek o historii Romů, ale jelikož velikost článku je omezena, soustředím se na několik postřehů, které jsem za ta léta načerpal a které jsou dle mého názoru důležité k tomu, aby se mohlo změnit soužití Romů s majoritní společností.

V poslední zprávě, kterou nedávno projednávala naše vláda, se hovoří vzletně o tom, že „sociální vyloučení významné části romské menšiny je závažný společenský problém, který může ohrozit soudržnost české společnosti."Zvýrazňuje se tam Šluknovský výběžek, kde příčinou zhoršení tamní situace bylo zhoršení socioekonomického postavení místních obyvatel. Vše se svádí na orgány samosprávy, která prý „včas nepřistoupila na razantní politiku sociálního začleňování osob ohrožených sociálním vyloučením". Dále se tam hovoří o růstu aktivit extrémistických skupin a spojování romské menšiny s určitým druhem trestné činnosti a nebo lokálně vyšší kriminalitou. Ale nikde se tam nehovoří o hlavních příčinách. Stát zatím pouze řešil důsledek a ne příčinu. O tom, že samospráva dostává stále menší finanční prostředky, že chybí sociální byty, že tato společnost Romy vrací do minulého století – vznikají opět tzv. „gheta"– na malém prostoru velká koncentrace osob, což samozřejmě vede k páchání různé trestné činnosti. A přitom stačí tak málo: Za pomoci Úřadů práce zaměstnat v obcích co nejvíce osob na veřejně prospěšných pracích místo různých sociálních dávek, pomoci mladým rodinám s bydlením, zaměřit se na vzdělání nejmladší generace – od zařazení dětí do MŠ po odborná učiliště a školy. Sociální dávky zatím nikoho nenaučily pracovat a nebo si vážit získaných finančních prostředků. Hlavně to není motivující prostředek pro mladou generaci.

A co se letos nového přihodilo? V tomto roce se narodila Jesika Gáborová. Dva spoluobčané z této komunity pracovali na obci na veřejně prospěšných pracích. Další dva prováděli veřejnou službu. Dva žáci navštěvují ZŠ Vrbátky a jeden ZŠ Komenského Prostějov. Ivan Čureja po absolvování 9. třídy ZŠ začal studovat první rok na Střední průmyslové škole strojní a stavební v Prostějově, kde také bydlí na internátě. Pět dětí navštěvuje MŠ ve Štětovicích a v Dubanech, malá Jenifer Čurejová byla přijata do MŠ pro sluchově postižené v Olomouci, kde je internátně. Děti dle potřeby navštěvují s rodiči dětskou lékařku MUDr. Horákovou, dospělí MUDr. Seidlerovou. Po celý rok byla dobrá spolupráce se sociálními odbory, jak při Úřadu práce v Olomouci a Prostějově, tak i Magistrátech těchto dvou měst. Velmi kladně lze hodnotit i metodickou pomoc koordinátorky Krajského úřadu v Olomouci dr. Kottnerové. Dobrá spolupráce byla i se zdravotnickými zařízeními nemocnic v Olomouci a Prostějově a také Policií ČR, Probační a mediační službou, Okresním soudem a dalšími institucemi v Prostějově.

Vážení spoluobčané naší vesničky krásné střediskové. Pětileté období, které jsem věnoval této humanitární činnosti myslím přineslo své ovoce. Nebyl jsem angažován do této funkce jako „vychovatel", ale spíše jako rádce, pomocník a hlavně jako sociální pracovník Obecního úřadu Vrbátky. Po dobu pěti let jsem se snažil, a to musím podotknout i s Vaší pomocí, vštípit této komunitě základy slušného chování, hygieny a určité samostatnosti, hlavně při vyřizování si potřebných dokladů, jednání na úřadech a hlavně vzdělání svých dětí. V této věci jsem byl vůči dospělým nekompromisní, hlavně co se týkalo docházky dětí do ZŠ a MŠ, hygieny a zdravotní péče o ně. Ne vše se podařilo stoprocentně. Pět let uplynulo jako voda a já si myslím, že práce s touto komunitou nebyla marná. Moje mise končí a já bych Vám všem, kteří mi pomáhali, chtěl poděkovat za trpělivost a hlavně spolupráci a pomoc. Novému terénnímu pracovníkovi bych chtěl popřát hodně trpělivosti a pochopení k jeho práci.

Vážení spoluobčané, dovolte mi, abych Vám i Vašim rodinám popřál krásné a klidné prožití vánočních svátků a hodně zdraví do nového roku 2013. Václav Němec

Myslivecké zvyky a tradice

Každodenní život myslivců se vždy řídil pravidly, z nichž některá byla třeba jen pouhými pověrami, valná většina však měla čistě praktické kořeny a důvody. Jako příklad lze uvést zelený myslivecký oblek, který nemá jen maskovací účel, ale ve formě uniformy při slavnostních příležitostech zdůrazňuje příslušnost osoby k mysliveckému stavu. Dalším příkladem může být způsob nošení lovecké zbraně. Zbraň se nosí na levém rameni, hlavněmi vpřed a vzhůru (za deště či sněžení hlavněmi k zemi). Tento způsob nošení má praktický důvod pro bezpečnost na společných honech, aby nebyli v ohrožení ostatní účastníci honu.

Zvláště důležité je náležité zacházení s ulovenou zvěří. Po každé leči se dělá výlož a po skončení honu výřad, na kterém musí být soustředěna veškerá toho dne ulovená zvěř. Zvěř se pokládá na pravý bok, a to v řadách podle skupin, kde v čele výřadu je zvěř srstnatá, za ní pak zvěř pernatá. Je-li ulovena liška, dává se do čela výřadu. K tradici patří též to, že zvěř na výřadu se nepřekračuje a že pro postavení účastníků honu u výřadu platí přesná pravidla. Hezkou tradicí je též používání loveckých signálů a fanfár od profesora Dyka trubkou zvanou borlice.

Dodržuje se také zvyk, že úspěšnému lovci za ulovení spárkaté zvěře (srnčí, jelení apod.) a některých dalších druhů zvěře (např. liška) se dává úlomek. Úlomek je větvička ze stromu nebo keře rostoucího na místě lovu, kterou si lovec dává na pravou stranu svého klobouku. Úlomek se též vkládá do svíráku (tlamy) ulovené zvěře jako „poslední hryz".

Zvláštním případem mysliveckých tradic je česká myslivecká mluva. I jiná lidská zaměstnání musela mít a měla svojí vlastní odbornou terminologii, aby se lidé mohli při práci snadno domluvit. Také v jiných evropských jazycích

existuje odborná myslivecká a lovecká terminologie. Česká je však zvláštní v tom, že vznikla jako součást národního obrození. V době, kdy úřední řečí byla němčina a čeština pouze lidovou mluvenou řečí, spisovatel František Špatný jako hospodářský úředník na schwarzenberském panství sesbíral odborné české myslivecké názvosloví, které vydal v roce 1868. Tak se mysliveckou mluvou popisuje přesná stavba zvěře (světla – oči, slechy – uši, běhy – nohy, barva – krev, vlna – srst, zbraně – zuby černé zvěře), její chování či činnost myslivců.

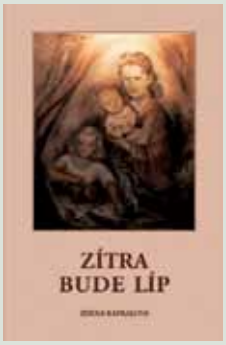
K životu patří také zábava. U myslivců je pravidlem, že se připíjí zásadně levou rukou. Mezi významné kulturní akce patří myslivecké bály a plesy, proto je našemu mysliveckému sdružení velkou ctí, že se budeme 23. února 2013 podílet na organizaci obecního plesu, na který Vás tímto srdečně zveme.

Za myslivecké sdružení „Blata Vrbátky" článek připravil Petr Růčka

Nové a rozšířené vydání knihy **Zítra bude líp** od Zdeny Kaprálové

V letošním roce byla za přispěním obce znovu vydána kniha Zdeny Kaprálové „Zítra bude líp". Nové rozšířené vydání je doplněno o řadu rodinných fotografií zachycujících celý život Kaprálových. Náruživé čtenáře čeká překvapení v podobě epilogu dcery Evy Kapral Searle, která krásně vzpomíná na své rodiče.

Knihu je možné zakoupit přímo na Obecním úřadě Vrbátky.

Dům s pečovatelskou službou – pokračování

V květnu letošního roku byl položen základní kámen ke stavbě domu s pečovatelskou službou v naší obci. Stalo se tak po přidělení 4,8 milionové dotace z ministerstva pro místní rozvoj (MMR). V současné době je budova pod střechou a všechny práce včetně úprav okolí probíhají podle harmonogramu s cílem dokončit a zkolaudovat tento dům k 30. červnu roku 2013.

V domě bude 6 bytů o velikosti 41,18 m^2 (obývací pokoj 23,99 m^2, předsíň 4,81 m^2, koupelna 6 m^2 a terasa 6,13 m^2). Další 2 byty budou mít ještě jeden pokoj navíc o velikosti 17,21 m^2, tedy celková plocha bude 58,14 m^2. Vybavení bytů spočívá v zařízeném kuchyňském koutě a sociálním zařízení, ostatní vybavení si nájemce zajistí vlastní. Dále bude v domě společenská místnost, místnost pro dojíždějící pečovatelskou službu a kolárna. Zahrada, spíše však park, bude poskytovat příjemné prostředí především pro obyvatele tohoto domu, ale i pro další občany naší obce.

Rada obce na svém pravidelném zasedání přijala pravidla pro výběrové řízení uchazečů o byt, které bude vyhlášeno v průběhu ledna. Výběrové řízení bude veřejné s tím, že v něm budou upřednostněni obyvatelé naší obce. Občané, kteří budou takto vybráni, budou mít dostatek času na uspořádání svých majetkových poměrů, protože podle pravidel poskytovatele dotace MMR nesmí obec uzavřít smlouvu s majitelem rodinného domu či bytu. Cílovou skupinou jsou všichni nad 70 let a dále i mladší, kteří mají zdravotní stav snížený minimálně na I. stupeň závislosti.

Nájemné je stanoveno na 54,40 Kč/m^2. Poplatek za vodu, elektřinu, plyn, stočné a poplatek za odvoz TKO si bude každý nájemník hradit sám. Dalším poplatkem bude poplatek za užívání společných prostor (je zde zahrnut úklid těchto prostor, elektřina, vytápění, užívání společné antény a další), zatím není přesně spočítán, je odhadnut na cca 1 000 Kč.

Všichni nájemníci budou moci využít služeb pečovatelské služby (dovoz jídla, úklid bytu, péče o hygienu, pomoc při návštěvě lékaře a další) dle sazebníku, který stanoví pečovatelská služba.

Dům s pečovatelskou službou je určen především pro naše občany, aby mohli co nejdéle zůstat ve svém přirozeném domácím prostředí a tím si zachovat dosavadní způsob života, své zvyklosti, udržovat kontakty s rodinou, vrstevníky a zejména si co nejdéle zachovat svou soběstačnost.

Dům s pečovatelskou službou není určen:

1. osobám, které potřebují soustavnou péči
2. osobám s infekčním onemocněním
3. osobám s duševním onemocněním, pokud toto onemocnění může ohrožovat osobu samotnou nebo spolubydlící
4. osobám, které z důvodu nadměrného požívání alkoholu, nebo návykových látek, mají nepřizpůsobivé chování
5. osobám, které nepřistoupí na podmínky nájemní smlouvy o užívání bytu.

Dům je projektován a stavěn tak, aby v případě většího zájmu bylo možné rozebrat střechu a v 1. patře přistavit dalších 8 bytů o stejných rozměrech, jako v přízemí. Obec je na tuto situaci připravena, avšak raději bychom stavěli s další 4,8 milionovou dotací a tu lze získat až v roce 2016 (3 roky od ukončení financování).

Vladimír Smička, místostarosta

Podané ruce, o.s.
Projekt OsA

podporují aktivizaci seniorů

Nestátní nezisková organizace Podané ruce, o.s – Projekt OsA se sídlem ve Frýdku-Místku již od roku 2001 umožňuje prostřednictvím registrované terénní sociální služby osobní asistence seniorům a lidem s handicapem i ve Vrbátkach prožít aktivní a plnohodnotný život.

Osobní asistence je terénní sociální služba, která je poskytována všude tam, kde ji klient potřebuje a vyžaduje. Převážně je zajišťována v domácím prostředí klienta. Také doprovázíme naše klienty k lékaři, do zaměstnání, do školy, za kulturou nebo jen tak na procházky. Klientům pomáháme nejčastěji s péčí o jejich vlastní osobu, při osobní hygieně, se zajištěním chodu domácnosti, s přípravou a podáním stravy apod.

Osobní asistenci poskytujeme lidem, kteří mají sníženou soběstačnost z důvodů vysokého věku, chronického onemocnění nebo zdravotního handicapu a nejsou schopni samostatného života bez pomocí jiné osoby. Služba se poskytuje bez věkového a časového omezení až 24 hodin denně, až 7 dnů v týdnu. Skutečný rozsah služby závisí plně na potřebách klienta. Prostřednictvím naší služby podporujeme rozvoj nebo alespoň zachování stávajících schopností uživatele, jeho setrvání ve vlastním domácím prostředí. Pomocí aktivizace (např. nácvikem běžných samoobslužných dovedností) rozvíjejí empatické osobní asistentky jemnou motoriku klientů, přispívají ke zlepšení komunikace a tím k aktivně prožitému a plnohodnotnému životu. Motivováním klientů k maximální soběstačnosti se snažíme vytvářet podmínky pro aktivní stárnutí seniorů, které je i hlavním tématem Evropského roku aktivního stárnutí a mezigenerační solidarity 2012. Cílem našeho sdružení je podporovat začleňování seniorů a handicapovaných lidí do společnosti a umožnit jim žít způsobem, který se co nejvíce blíží běžnému životu, s důrazem na zachování jejich důstojnosti.

V současné době organizace realizuje svůj projekt na území Olomouckého, Zlínského, Jihomoravského a Moravskoslezského kraje přibližně u 300 klientů a zaměstnává 120 pracovníků. Projekt „Poskytování služeb osobní asistence“ můžeme profesionálně realizovat a rozšiřovat do nejodlehlejších a těžce dostupných oblastí i díky podpoře a spolufinancování z prostředků donátorů, sponzorů, nadací a přispěvatelů, kteří naší neziskové organizaci důvěřují a pravidelně nás podporují.

Potřebujete-li službu osobní asistence pro své blízké, prosím kontaktujte nás na tel. číslech: 777 011 034, 582 333 974 nebo e-mailu osa.prostejov@podaneruce.eu. Pokud byste nás chtěli osobně navštívit, naše kancelář sídlí na ul. Polišenského 4467/3 v Prostějově v budově Domu s pečovatelskou službou. Více informací o organizaci Podané ruce, o.s. – Projekt OsA a o službě, kterou nabízíme naleznete na webových stránkách www.podaneruce.eu.

Za Podané ruce, o.s. – Projekt OsA

Ivana Mikulcová

public relations a sociální pracovník

Nové webové stránky

Tajemné podzemí

Víte co je pod našimi vesnicemi?

V Dubanech číslo 17 v domě Hany a Radima Smičkových se na hospodářské budově objevila velká trhlina, která se rychle zvětšovala. Povolaný statik řekl, že se musí obnažit základy. Při práci stavební firma objevila v hloubce 4,5 m velmi zachovalou chodbu v délce asi 10 m na jednu stranu a na druhou v délce 5 m a malou místnost 150 x 150 cm. Je zde několik zasypaných vchodů, které vedly asi pěti směry. Chodba je asi 80 cm široká a 150 cm vysoká. Ve stěnách jsou vyhloubené výklenky a ve stropě jsou rourovité větrací kanály.

Podle archeologa Dr. Miroslava Šmída jsou to únikové chodby ze středověku, doba vzniku asi 12.–13. stol. a nacházejí se na celém území Moravy. Chodby nejsou nikde zakresleny a moc se o nich neví, jen když se na ně náhodně narazí. Jednotlivé usedlosti byly mezi sebou propojeny, chodby vedly kolem vesnic, do polí a lesů.

Jaroslava Smičková

Výstava zkamenělin

Ve dnech 6.–10. 9. 2012 proběhla ve Školicím středisku u hřiště Výstava zkamenělin. Byla určena zejména pro žáky ZŠ, ale návštěvy z UP Olomouc a zájemci z okolních měst nebyly výjimkou. Výstava byla zaměřena na fosilie nejen našeho regionu, ktteré nám dokumentují vývoj organismů – evoluci, za několik set milionů let, což bylo možno srovnat s herbáři dnešních čtvrtohorních rostlin. Ale i horninotvorný význam – z organismů vznikly usazeniny a z nich je návaznost na průmysl – např. kámen, vápence, cement, černé uhlí, hnědé uhlí a částečně i ropa a plyn.

Organizátoři by chtěli zajména poděkovat OÚ Vrbátky (Ing. Ivo Zatloukal), Muzeu Pv v Pv (RNDr. Vladimíra Jašková), www.TopGeo.de (RNDr. Petr Zajíček), ZŠ Vrbátky (Mgr. Vlasta Hrbatová a Mgr. Kateřina Kubešová) a dalším zúčastněným. Expozice se setkala i s kladným hodnocením ve sdělovacích prostředcích.

Martin Dokoupil

Nová krev v podnikání

V minulých číslech časopisu jsme vás postupně seznamovali se zavedenými firmami působící v naší obci. O tom jak se jim daří, jaké mají problémy i úspěchy. Oslovili jsme tak např. Cukrovar Vrbátky nebo Zemědělské družstvo Vrbátky. Dnes vás seznamujeme se začínajícími podnikatelskými subjekty. A jedním z nich je soukromý zemědělec pan Zdeněk Spurný ml. Poprosili jsme jej o krátký rozhovor a pan Spurný ochotně souhlasil. Položili jsme pár otázek o věcech, které nás – a snad i vás – zajímají.

Pane Spurný, jak jste se vlastně k zemědělství dostal?

Už od mládí mě hodně bavila zemědělská technika. Vzpomínám si, že traktor jsem uměl řídit již v deseti letech. Proto bylo u mě zcela logické, že po ukončení základní školy jsem pokračoval ve studiu na Střední zemědělské škole v Olomouci. Už zde jsem měl představu, že časem, po ukončení školy, budu v této oblasti sám za sebe podnikat.

Rod Spurných měl v minulosti v zemědělské výrobě u nás velké jméno

Snad jsem zdědil pár genů po svém pradědovi. Patřil mezi největší sedláky ve vsi. Děda i táta ale nemohli v jeho práci pokračovat, protože tehdejší režim soukromému podnikání nepřál. Jediné, co po pradědovi zůstalo, byly pozemky, na kterých jsem mohl začít hospodařit.

Jak dlouho už vlastně podnikáte?

Začal jsem v roce 2005. A začátky nebyly vůbec lehké. Kdybych tehdy měl dnešní zkušenosti, bylo by to určitě jednodušší.

Myslíte papírování nebo praxi?

Oboje. Škola vám dá jen část teorie. V praxi je to ale často o něčem jiném. Začínalo se se starou technikou a teprve postupně se každý rok strojový park doplňuje. Stejně tak i výměra, na které hospodařím, se postupně zvětšuje. Nyní dělá asi 70 hektarů. Kromě pozemků, které mám po předcích, mám v nájmu i další pole. A rád bych do budoucna výměru zvětšil i dalšími nájmy nebo odkupy. Takže jestli má někdo zájem, určitě se domluvíme.

Čím se vlastně zabýváte?

Dělám jenom rostlinnou výrobu. Pěstuji hlavně ječmen sladovnický, ozimou pšenici a hořčici.

Od začátku podnikání jsem měl představu o nějakém zázemí pro stroje a pro úrodu. V loňském roce se mi konečně podařilo postavit halu, a to i za finanční podpory z Evropské unie. Tato hala je pro mé další podnikání zásadní. Odpadnou problémy s uskladněním obilí a mám zde jakousi centrálu pro údržbu strojů.

Jak vidíte svoji další podnikatelskou budoucnost?

Do budoucnosti vidím v zemědělství perspektivu. Chci ve své práci pokračovat a svoji firmu dále rozvíjet.

Děkujeme za ochotu a přejeme Vám v další práci i v soukromém životě hodně úspěchů. -red-

Chcete ušetřit? Tak třiďte odpad!

Ptáte se, jak můžete ušetřit? Vždyť nám může být jedno, zda je popelnice napůl prázdná či přetéká. Platíme pořád stejně, tak proč mít popelnici z poloviny prázdnou? Máte pravdu, ale přesto je to tak. Tím, že vaše popelnice nebude přetékat vším možným, tedy i věcmi, které patří do tříděného odpadu, šetříte své vlastní peníze. Jak je to možné?

Každá obec dostává finance dle objemu tříděných odpadů. Pokud tedy tohoto tříděného odpadu bude co nejvíce – to znamená skleněné věci v kontejneru na sklo a plastové výrobky v kontejneru na plasty, pak naše obec dostane více financí. Pokud objem tříděných odpadů klesne, klesnou i příjmy.

No a kde vzít chybějící peníze? Samozřejmě vše zaplatí občan ve svých poplatcích za komunální odpady. Navíc je smutné, že na ty, kteří netřídí či třídí málo doplácejí ti, kteří se snaží poctivě třídit vše, co se má. V čem je tedy problém? Nechce se nám? Nevíme jak na to? Asi od každého trochu. Ale rozhodně stojí za zamyšlení, že naše neochota či neznalost nás všechny stojí peníze.

-red-

Územní plán obce

Celkem nenápadně vypadal program schůze zastupitelstva předposlední den v říjnu tohoto roku. Jediný důležitý bod programu byl skryt pod názvem – Projednání koncepce zpracování nového územního plánu obce. Občané byli na této veřejné schůzi 3, slovy tři. Jakoby se to vlastně nikoho netýkalo.

A přesto zde byl poprvé na půdě zastupitelstva projednáván pracovní návrh koncepce nového územního plánu obce. Většinou všichni tak zhruba víme, co územní plán pro obec znamená. Vychází ze zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, kde jsou cíle i úkoly územního plánování popsány. Velmi zhruba územní plán popisuje současný stav a stanovuje koncepci rozvoje daného území – obce – s výhledem na roky či desítky let do budoucnosti. Pan projektant Ing. Dujka který vyhrál soutěž o zpracování územního plánu, velmi odborně a zároveň srozumitelně popisoval návrhy pro využití jednotlivých pozemků. Vysvětloval, kde projektanti a vedení obce uvažují s nově vymezenými plochami pro rodinné domy, cyklostezky, pro veřejná prostranství, plochy pro zemědělskou a průmyslovou výrobu různého rozsahu, plochy pro zeleň, lesopark a podobně.

Bylo zde mimo jiné řečeno, že územní plán neřeší detailní umístění jednotlivých objektů – domů, chodníků a podobně. To je pak úkolem regulačního plánu, který na územní plán navazuje.

Koncept nového územního plánu vychází ovšem nejen ze zkušeností projektantů, ale také na základě požadavků a připomínek obce a jeho občanů.

Proces tvorby nového územního plánu bude trvat ještě několik měsíců. Během této doby určitě vaši zastupitelé posoudí všechny návrhy, aby byly co nejvýhodnější. Návrhy nového územního plánu, tak jak se postupně tvoří a zpřesňují, jsou k dispozici na obecním úřadu. Takže i ostatní občané mají možnost se s navrhovaným plánem seznámit a vznést své postřehy a připomínky. A to jak na úřadě, tak na každém jednání obecního zastupitelstva. Času je ještě relativně dost. Zbytečně se později můžete rozčilovat, že nejde stavět na té či oné parcele, nebo že nové hřiště je tam, kde se vám to nelíbí. Protože podle informace od pana projektanta, změny do hotového projektu jsou časově i finančně velmi náročné.

-red-

Tradiční stavění slavobrán

Tentokrát nebudu ani moralizovat, ani kritizovat, ale vzpomínat. V Dubanech bylo a je tradicí, když se někdo z místních kamarádů nebo kamarádek ženil nebo vdával, stavěla se jim slavobrána. Tato tradice, pokud vím, přetrvává i v současné době.

Když jsem dospěl do mládežnického věku, protože jsem měl určité vlohy, zapojil jsem se do malování slavobrán. Úplně první slavobránu jsem tvořil ještě s Mirkem Rožkem, který byl aranžér. Tu slavobránu jsme stavěli Láďovi Mádrovi. Pamatuji se, že jsme tehdy jeli dělat „štandrle" i jeho nevěstě do Luběnic.

Druhou slavobránu v pořadí jsem již tvořil sám. Tehdy se ženil Laďa Hlačík, zvaný „král blbostí", protože nikdy nezkazil žádnou legraci. Maloval jsem ji ve skautské klubovně „Na zámku" za přítomnosti všech kluků z dědiny. Václav Melichar tehdy vymyslel vtipný a výstižný verš, který jsem rád využil. Ten verš byl v hanáckém nářečí: *„Cvičels pse a cvičels kloke, mnohé dívce žehlels poke, včel tě Jindra cvičit bode, tvých radostí moc obode!"*. No a ta veršovaná předpověď se vyplnila. Laďa měl strašně rád děti. I od předškolních capartů si nechal říkat Laďo, ale v životě měl smůlu, vlastních dětí se nedočkal.

Těch následujících slavobrán, které jsem namaloval, bylo více než padesát. Pokud si vzpomínám tak jsme byli dělat „štandrle" nevěstám z cizích vesnic ještě dvakrát. Jednou jsme cestovali „kolchozním" Fordem, který řídil Václav Zapletal do Slatinek k nevěstě Oldy Melichara, a později jsme šli pěšky do Olšan k nevěstě Mirka Nakládala. Ale vzpomenu na slavobránu pro Václava Zapletala, místního kostelníka. Tomu jsme napsali, následují verš: „Než dožiješ se kristových let, ať máš ministrantů nejmíň pět!". No měl jen čtyři, ale pátého zastupoval můj syn, i když ministrantem nebyl, ale kamarádil s nimi. Krátce, než se ženil Josef Kutý a odstěhoval se do Lutína, postavil si v Dubanech garáž pro svoji aerovku „cililink". Tak jsem ho namaloval na tu slavobránu s puškou, protože byl nimrod a tu garáž. K tomu jsem přidal verš: „Pořád si já říkám, garáž ubohá, proč jsi ty mě stavěl, to je u boha".

Když jsem se ženil já, tak mně slavobránu maloval můj nejlepší přítel Tonda Mazal, který měl také malířské nadání a k malování mně vlastně přivedl. Namaloval mne jako malíře se štětcem, jak maluji ženský akt. Na verše si už nevzpomínám. Když jsem se oženil, tak už jsem na slavobrány nechodil vždycky, jen nejbližším kamarádům a házenkářům. Jednu z posledních slavobrán jsem maloval pro o něco mladšího Juru Smékala. Využil jsme jeho průšvihu s místní učitelkou, která když se dozvěděla, že byl u ní na zahradě na jahodách, tak mu zanesla domů celou mísu jahod, aby prý nemusel lézt do její zahrady. Na slavobránu jsem tehdy namaloval její karikaturu s mísou jahod a ve verších napsal, ať dbá na rady starších a pojídá vitamíny v hojném množství, aby měl „řádnou formu" a zdravé děti.

V tu dobu už byly mé slavobrány velmi populární, takže při stavění už stály opodál všechny vesnické „drbny" s baterkami a když jsme zmizeli v domě ženicha či nevěsty, šly ihned zjišťovat, jakou blbost jsem tam zase napsal. Tehdy jsem proto zůstal chvíli v průjezdu za vraty a poslouchal jejich hodnocení. Slyšel jsem, jak se chechtají a piští: „Jé, učitelka Hlačíková". To, že ji poznaly, bylo pro mne velkým uznáním.

Mluvím-li o slavobránách, nemohu zapomenout na hlavní postavičku těchto akcí. Byl jím Franta Schober, zvaný „Šroubek", který uměl hrát na harmoniku a znal nepřeberné množství národních písniček, které nás také naučil. Takže slavobrány byly vlastně i kulturními akcemi. Mezi námi byli také výborní zpěváci. Musím připomenout Oldu Melichara, jeho bratrance Václava Melichara, bratry Josefa a Vojtu Kvapily a Jardu Kováře. Musím sebekriticky přiznat, že já mezi takové nepatřil, i když jsem byl synem muzikanta.

Když zrušili skautskou klubovnu, tak jsem začal malovat slavobrány u nás doma. Byl nás vždycky plný barák. „Šroubek" hrál na harmoniku, děda popíjel s námi a babička, coby bývalá kostelní zpěvačka zpívala s námi. Oba měli pro nás pochopení a na další slavobrány se těšili. Tradice slavobrán sice nezanikla, ale zpívání národních písniček, to už není ono!

Jiří Dubanský

Haná, pohled z vrahovického kopce na jihovýchod. Vpravo Kralice, nalevo Kraličky a úplně vlevo Dub.

NAROZENÉ DĚTI říjen 2011 – listopad 2012

Dále se narodil: Jakub Hrebeňár, Dubany

Kateřina Slamencová
Dubany 2011

Daniel Kuba
Dubany 2011

Matěj Elner
Vrbátky 2011

Elizabeth Somrová
Vrbátky 2011

Vanesa Romanovská
Dubany 2011

Lukáš Slezáček
Vrbátky 2011

Tobiáš Novotný
Štětovice 2011

Ella Mrázková
Štětovice 2012

Karolína Zvonečková
Štětovice 2012

Lukáš Fuglíček
Dubany 2012

Aneta Trněná
Štětovice 2012

Tomáš Loveček
Dubany 2012

Tereza Burgetová
Vrbátky 2012

Laura Rozholdová
Dubany 2012

Eliška Nevrklová
Štětovice 2012

Sebastián Vanin
Vrbátky 2012

Jesika Gáborová
Vrbátky 2012

Adam Jüthner
Vrbátky 2012

Sabina Řoutilová
Vrbátky 2012

Nikola Mádrová
Dubany 2012

Opustili nás v roce 2011
František Lorenčík, Vlastimil Dokoupil,
Eliška Pospíšilová, Ludmila Procházková,
František Kozárek

Opustili nás v roce 2012
Gabriela Procházková, Jan Píša,
Blažena Jurová, Petr Augustín, Božena Píšová,
Michal Zábušek, Vladimír Přecechtěl,
Zdeněk Zámečník, Václav Nezval

Výměr

Petr Kozel

Podzim jsou svity, přísvity a záře
Podzim jsou mlhy, soumraky a šera
Podzim jsou světla svící bez oltáře
Podzim je tlení, pozdní rozkvět, vůně sterá

Podzim je sklizeň, listí veletok
Podzim jsou kaštany a procházení s tátou
Podzim je loučení tak sbohem napřesrok
Podzim je bohatý i ztrátou

Podzim je zkušenost a zrání
Podzim je léta milovaná žena
Podzim je vážnost, řídké pousmání
Podzim je moudrost vyučená

Podzim je dlouhá rosa a v pavučinách sny
Podzim je opak slova nový
Podzim je příslib, odchod dočasný
Podzim vám slovy nevypovím

Ze sbírky Podzim a ti druzí

KVÍZ

Řešení ze str. 21.

Adéla Langová, 5 let

Anička Filgasová, 6 let

Hanička Zapletalová, 5 let

Kateřina Zedníčková, 5 let

Martin Hála, 6 let

Veronika Klosová, 6 let

Pavel Němec, 6 let

Radek Matula, 6 let

Zdenička Součková, 4 roky